

فشارهای فیزیکی و روانی شغلی در پرستاران و ارتباط آن با اختلالات اسکلتی- عضلانی

دکتر علیرضا چوبینه^{۱*}، دکتر عبدالرضا رجایی‌فرد^۲، دکتر مسعود نقاب^۱

۱- گروه بهداشت حرفه‌ای، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی شیراز- ۲- گروه اپیدمیولوژی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی شیراز

دریافت: ۸۵/۷/۱۰ پذیرش: ۸۶/۲/۲۵

Title: Perceived demands and musculoskeletal disorders among hospital nurses

Authors: Choobineh A, (PhD); Rajaee Fard AR, (PhD); Neghab M, (PhD).

Introduction: Excessive physical and psychological demands on nurses may lead to high rates of musculoskeletal disorders (MSDs). This study was conducted a) to determine the prevalence of MSDs among hospital nurses of Shiraz University of Medical Sciences (SUMS) and b) to examine the relationship between perceived demands and reported MSDs in different body regions of hospital nurses.

Methods: In a cross-sectional survey, data were collected anonymously from 641 randomly selected registered nurses with at least one year of job tenure in nursing from 12 hospitals of SUMS. Nordic Musculoskeletal Disorders Questionnaire (NMQ) and Job Content Questionnaire (JCQ) were used as data collection tools.

Results: The large majority of the participants (84.4%) had experienced some form of the symptoms of musculoskeletal problems during the last 12 months. Lower back symptoms were found to be the most prevalent problem among the nurses studied with a past year prevalence of 54.9%. Perceived physical demands were significantly associated with musculoskeletal symptoms in different body regions (OR ranging from 1.5 to 2.7). No association was found between perceived psychological demands and reported symptoms.

Conclusion: Based on the findings, it can be concluded that any interventional program for preventing musculoskeletal problems among nurses should focus on reducing physical demands.

Keywords: Musculoskeletal disorders, physical and psychological perceived job demands, nurses.

Hakim Research Journal 2007; 10(2): 70- 75.

* نویسنده مسؤول: شیراز، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، دانشکده بهداشت، صندوق پستی ۱۱۱-۷۱۶۴۵. تلفن: ۰۷۱۱-۷۲۵۱۰۲۰. نامبر: ۰۷۱۱-۷۲۶۰۲۲۵
پست الکترونیک: alrchoobin@sums.ac.ir

چکیده

مقدمه: فشارهای فیزیکی و روانی فزاینده بر پرستاران ممکن است به افزایش شیوع اختلالات اسکلتی- عضلانی منجر شود. این پژوهش با اهداف تعیین میزان شیوع علایم اختلالات اسکلتی- عضلانی در نواحی گوناگون بدن پرستاران و بررسی ارتباط میان دریافت و قضاوت پرستاران از فشارهای فیزیکی و روانی و میزان شیوع اختلالات اسکلتی- عضلانی، انجام شده است.

روش کار: در این مطالعه مقطعی، ۶۴۲ پرستار از ۶۶ بخش گوناگون از ۱۲ بیمارستان وابسته به دانشگاه علوم پزشکی شیراز که به طور تصادفی انتخاب شده بودند، بررسی شدند. داده‌ها با استفاده از پرسشنامه نوردیک و پرسشنامه محتوای شغلی به صورت مصاحبه در محل کار گردآوری شدند.

یافته‌ها: طی ۱۲ ماه گذشته، ۴/۸۴٪ از پرستاران، علایم این اختلالات را در یک یا چند ناحیه از دستگاه اسکلتی- عضلانی بدن خود تجربه کرده‌اند. کمردرد شایع‌ترین ناراحتی در بین پرستاران بوده است (۵۴/۹٪). آزمون‌های آماری نشان دادند که وقوع علایم اختلالات اسکلتی- عضلانی در پرستاران با فشارهای فیزیکی ارتباط معنادار دارد (با گستره نسبت برتری از ۱/۵ تا ۲/۷).

همچنین فاکتور مرتبط با فشارهای روانی در مدل‌های رگرسیون باقی نماندند.

نتیجه‌گیری: شیوع اختلالات اسکلتی- عضلانی در پرستاران مورد مطالعه بالاست. از دیدگاه پرستاران، فشارهای فیزیکی و جسمانی عمده‌ترین عامل وقوع این اختلالات است. در بین فاکتورهای فیزیکی، پوسچر نامناسب اصلی‌ترین عامل مرتبط با اختلالات اسکلتی- عضلانی است. هرگونه برنامه مداخله‌ای جهت پیشگیری از اختلالات اسکلتی- عضلانی در میان پرستاران می‌بایست بر کاهش فشارهای فیزیکی متمرکز شود.

گل واژگان: اختلالات اسکلتی- عضلانی، فشارهای فیزیکی و روانی شغلی، پرستاران.

مقدمه

در این گروه شغلی، پس از کمردرد، اختلالات ناحیه شانه ۴۳ تا ۵۳ درصد و درد گردن با شیوع ۳۰ تا ۴۸ درصد قرار دارد (۹). برخی مطالعات نشان داده‌اند که MSDs یکی از عوامل از کارافتادگی در پرستاران است (۶). شغل پرستاری از جمله مشاغلی است که نیازمند فعالیت فیزیکی قابل توجهی است (۶ و ۱۰). از دیدگاه فعالیت فیزیکی، شغل پرستاری پس از مشاغل صنعتی در رتبه دوم قرار دارد (۱۰). در مطالعه‌ای که توسط آليسون^۵ و همکاران گزارش شده، مشخص شده است که احتمال وقوع آسیب‌های ناحیه کمر در پرستاران، هنگام انتقال بیماران که در آن نیاز به حرکت‌های ناگهانی با پوسچرهای نامناسب می‌باشد، بالاست. خم، پیچش و بلند کردن مکرر بار و انتقال و جابجا کردن بیمار، خطر آسیب‌های ناحیه کمر را افزایش می‌دهد (۶).

تعداد اندکی از مطالعاتی که بر روی پرستاران انجام شده است به طور گسترده به بررسی فعالیت فیزیکی و فاکتورهای روانی پرداخته‌اند. بنابراین، ارتباط WMSDs با فعالیت‌های فیزیکی و

اختلالات اسکلتی- عضلانی^۱ یکی از عوامل شایع آسیب‌های شغلی و ناتوانی در کشورهای صنعتی و کشورهای در حال توسعه است (۱-۳). فاکتورهای خطر احتمالی گوناگونی در وقوع این آسیب‌ها نقش دارند که می‌توان آنها را به فاکتورهای فیزیکی نظیر پوسچر نامناسب^۲، بلند کردن و حمل بارهای سنگین و کارهای توأم با حرکات تکراری (۴)، روانی، سازمانی و فردی (۵) تقسیم نمود.

شغل پرستاری در بیمارستان بهدلیل ماهیت کار، از جمله مشاغلی است که در آن اختلالات اسکلتی- عضلانی مرتبط با کار^۳ از شیوع بالایی برخوردار است (۲ و ۶ و ۷). در برخی تحقیقات مشخص شده است که کمردرد^۴ با شیوع ۳۰ تا ۶۰ درصد شایع‌ترین نوع MSDs در میان پرستاران است (۸ و ۹).

¹ Musculoskeletal Disorders (MSDs)

پوسچر نامناسب (awkward posture) عبارت است از انحراف پوسچر بدن یا یک اندام خاص از حالت طبیعی. هر چه قدر انحراف از پوسچر طبیعی یا خشی بیشتر باشد، خطر آسیب اسکلتی- عضلانی در اندام مربوطه افزونتر است.

² Work-related Musculoskeletal Disorders (WMSDs)

⁴ Low Back Pain (LBP)

⁵ Alison

مورد سنجش و ارزیابی قرار گرفتند. پاسخ هر پرسش بر روی یک مقیاس ۴ گزینه‌ای (کاملاً موافق تا کاملاً مخالف) یا اغلب تا هرگز) امتیازگذاری شد. برای فشارهای فیزیکی، پاسخ‌ها به صورت ۲ حالتی در آمدند (۱ و ۲ در مقابل ۳ و ۴) و سپس با جمع آنها متغیر جدیدی به نام امتیاز کل فشارهای فیزیکی بدست آمد که مقدار آن بین صفر تا ۱۲ متغیر بود. آنگاه بر اساس امتیاز کل فشارهای فیزیکی، افراد در دو گروه فشارهای فیزیکی پایین-متوسط (امتیاز صفر تا ۹) و فشارهای فیزیکی بالا (امتیاز ۱۰ تا ۱۲) دسته‌بندی شدند. برای فشارهای روانی نیز پاسخ‌ها به صورت ۲ حالتی در آمدند (۱ و ۲ در مقابل ۳ و ۴) و سپس با جمع آنها متغیر جدیدی به نام امتیاز کل فشارهای روانی به دست آمد که مقدار آن بین صفر تا ۸ متغیر بود. آنگاه بر اساس امتیاز کل فشارهای روانی، افراد در دو گروه فشارهای روانی پایین (امتیاز صفر تا ۵) و فشارهای روانی بالا (امتیاز ۶ تا ۸) دسته‌بندی شدند.

به منظور تعیین اعتبار روش جمع‌آوری داده‌ها، از روش بازآزمایی استفاده شد (۱۶). آنالیز آماری با استفاده از نرم‌افزارهای SPSS- Version 13 و STATA: release 7 برای تعیین اثر فشارهای فیزیکی و روانی بر وقوع MSDs از آزمون‌های کای دو و آنالیز رگرسیون لجستیک چندگانه استفاده شد. همچنین از آزمون نسبت‌ها برای مشخص ساختن اختلاف شیوه عالیم MSDs در پرستاران و جمعیت عمومی استفاده گردید. در اعتبارسنجی روش جمع‌آوری داده‌ها، ضریب همبستگی پیرسون و اسپیرمن برای مشخص کردن مشابهت پاسخ‌ها در دو نوبت مورد استفاده قرار گرفت (۱۵).

نتایج

جدول ۱ برخی ویژگی‌های دموگرافیک و شرایط کار پرستاران مورد مطالعه را نشان می‌دهد. شیوه عالیم MSDs که پرستاران در طول ۱۲ ماه گذشته تجربه کرده‌اند در جدول ۲ ارایه شده است. همان‌گونه که ملاحظه می‌شود، شیوه عالیم در جامعه مورد مطالعه به ترتیب در کمر، پاها و قوزک پاها، زانوها، پشت، شانه‌ها، دست‌ها و مچ دست‌ها و گردن بالا بوده و بیشترین میزان را داشته است. جدول ۳ فاکتورهای مربوط به فشارهای فیزیکی و روانی مؤثر در وقوع عالیم MSDs در نواحی گوناگون بدن پرستاران را ارایه می‌کند. لازم به ذکر است که این جدول، حاصل آزمون‌های رگرسیون لجستیک چندگانه است که با حذف اثر عوامل مخدوش کننده مشخص می‌سازد کدامیک از متغیرهای راه یافته به مدل دارای اثر واقعی بر وقوع عالیم در نواحی گوناگون دستگاه اسکلتی- عضلانی می‌باشد.

نیازهای روانی در پرستاران می‌باشد عمیق‌تر مورد مطالعه قرار گیرد (۶). با توجه به اهمیت پیشگیری از وقوع WMSDs پیامدهای آن در شغل پرستاری، این پژوهش با اهداف (الف) تعیین میزان شیوه عالیم MSDs در نواحی گوناگون بدن پرستاران و (ب) تعیین ارتباط میان دریافت و قضاؤت پرستاران از فشارهای فیزیکی و روانی و شیوه MSDs انجام شده است. اعتقاد بر این است که تنها در صورتی می‌توان از وقوع MSDs در محیط کار پیشگیری نمود که عوامل مؤثر در وقوع آنها شناسایی شوند. شناسایی این عوامل به طراحی و تدوین برنامه مداخله ارگونومی در محیط کار و بهبود شرایط کار کمک می‌کند.

روش کار

در این مطالعه مقطعی که از دی ماه ۱۳۸۳ تا شهریور ماه ۱۳۸۴ انجام گرفت، جامعه مورد مطالعه، پرستاران پارهوقت یا تمام وقت شاغل در ۱۲ بیمارستان وابسته به دانشگاه علوم پزشکی شهر شیراز با حداقل یک سال سابقه کار پرستاری بودند. در مجموع، ۶۴۱ پرستار از ۴۶ بخش گوناگون از ۱۲ بیمارستان یاد شده که تقریباً ۵۰٪ از کل جامعه پرستاری را در این بیمارستان‌ها تشکیل می‌دادند، در هر شیفت کار به طور تصادفی انتخاب شده و مورد بررسی قرار گرفتند. لازم به ذکر است افرادی که دارای سابقه بیماری‌های تأثیرگذار بر دستگاه اسکلتی- عضلانی بودند یا در حادثه‌ای دچار آسیب‌های اسکلتی- عضلانی شده بودند، از مطالعه حذف شدند. داده‌ها با استفاده از پرسشنامه بی‌نام به صورت مصاحبه در محل کار گردآوری شدند. پرسشنامه جمع‌آوری داده‌ها از سه بخش شامل (الف) پرسشنامه مربوط به ویژگی‌های دموگرافیک، (ب) پرسشنامه اختلالات اسکلتی- عضلانی نوردیک (۱۱) و (ج) پرسشنامه محتوای شغلی برای اندازه‌گیری دریافت و قضاؤت پرستار از فشارهای فیزیکی و روانی در محیط کار (۱۲) تشکیل شده بود.

لازم به توضیح است که پرسشنامه محتوای شغلی، فشارهای شغلی اعم از فیزیکی و روانی را سنجش نموده و در مطالعات بسیاری در ارتباط با MSDs و دیگر پیامدهای بهداشتی ناشی از کار مورد استفاده قرار گرفته است (۶ و ۱۳). در این پرسشنامه، فشارهای فیزیکی با ۱۲ پرسش و فشارهای روانی با ۸ پرسش

^۱ تعریف عملیاتی عالیم اختلالات اسکلتی- عضلانی عبارت بود از داشتن درد، بی‌حسی، مور مور شدن، احساس خشکی و سوزش و محدود شدن دامنه حرکتی در یک یا چند عضو یا اندام از دستگاه اسکلتی- عضلانی بدن.

²- Job Content Questionnaire (JCQ)

روانی در مدل‌های رگرسیون باقی نماندند. این موضوع بیانگر آن است که در جامعه مورد مطالعه، فشارهای روانی با شیوع عالیم MSDs در ارتباط نبودند. جنس و ساقه شغلی، تنها متغیرهای دموگرافیک بودند که در مدل‌های رگرسیون باقی ماندند.

جدول ۲- شیوع عالیم اختلالات اسکلتی- عضلانی در نواحی گوناگون بدن پرستاران مورد مطالعه طی ۱۲ ماه گذشته (N=۶۴۱)

درصد	ناحیه بدن
۳۶/۴	گردن
۳۹/۸	شانه‌ها
۱۷/۹	آرنج‌ها
۳۹/۳	دست‌ها و مچ دست‌ها
۴۶/۴	پشت
۵۴/۹	کمر
۲۹/۳	ران‌ها
۴۸/۴	زانوها
۵۲/۱	پaha و قوزک پaha

ارتباط میان سطح دریافت و قضاؤت در مورد فشارهای فیزیکی و روانی و MSDs گزارش شده در نواحی گوناگون بدن در جدول ۴ ارایه شده است. همان‌گونه که در جدول ۴ مشخص شده است، برای تمام نواحی بدن شیوع عالیم MSDs در پرستارانی که در گروه فشارهای فیزیکی بالا قرار دارند، بیش از گروه دیگر است ($p < 0.05$). این موضوع بیان کننده آن است که ارتباطی معنادار میان فشارهای فیزیکی و میزان شیوع عالیم وجود دارد. در مورد فشارهای روانی، تنها شیوع ناراحتی‌های زانو در بین دو گروه فشارهای روانی پایین و بالا دارای اختلاف معنادار بود ($p < 0.05$).

¹ Odds Ratio (OR)

جدول ۱- برخی ویژگی‌های دموگرافیک پرستاران شرکت‌کننده در مطالعه (N=۶۴۱)

جنس	زن	مرد	سن (سال)
	%۸۴/۷	%۱۵/۳	۳۲/۰۳ (۸/۰۲)
			۲۲-۶۶
			وزن (کیلوگرم)
			۶۱/۲۶ (۱۰/۰۲)
			۴۱/۵-۱۰۰
			۱۶۳/۱۶ (۷/۵۸)
			۱۳۶-۱۹۰
			۲۲/۰۱ (۳/۲۹)
			۱۵/۴۲-۴۹/۱۶
			۸/۷۱ (۷/۷۷)
			۸/۳ (۲/۲۵)
			۴-۱۶
			%۴۲/۹
			%۵۸/۱
			%۶۰/۱
			%۴۹/۹
			%۴۳/۳
			%۹۲/۲
			%۲۵/۰
			%۹۸/۸
			%۸۰/۱
			%۸۷/۳
			%۱۲/۷
BMI			
سابقه کار (سال)			
تعداد ساعت‌های کار در روز			
وضعیت تأهل			
فرزند			
تحصیلات			
شغل دوم			
نظام کار			
ثبت			

همان‌گونه که در جدول ۳ ملاحظه می‌شود، برخی از فاکتورهای مربوط به فشارهای فیزیکی با شیوع عالیم MSDs دارای ارتباط معنادار است ($p < 0.05$). پوسچر نامطلوب، بلند کردن و حمل بارهای سنگین (نظریه بیمار) و پوسچر نامطلوب سر و بازوها که در جابجا نمودن بارهای سنگین (نظریه بیمار) و وضعیت بدنی استاتیک بدنی استاتیک از جمله فاکتورهای فیزیکی اصلی هستند که با نسبت برتری¹ بزرگتر از ۱/۵ در مدل‌های رگرسیون باقی مانده‌اند. نتایج آزمون‌های رگرسیون نشان داد که هیچ فاکتور

جدول ۳- مدل‌های رگرسیون تعیین‌کننده عوامل مؤثر در وقوع عالیم اختلالات اسکلتی- عضلانی در نواحی گوناگون بدن پرستاران مورد مطالعه (N=۶۴۱)

متغیرهای باقی مانده در مدل	نواحی بدن			
	p	%۹۵ CI	OR*	متغیرها
<0.0001	۱/۱۶-۲/۰۸	۲/۱۲	سابقه شغلی	گردن
.0/۰۱۶	۱/۱۵-۲/۰۰	۲/۰۹	بلند کردن و حمل بارهای سنگین (نظریه بیمار)	
.۰/۰۳	۱/۰-۴/۴۵	۲/۲۰	پوسچر نامطلوب سر و بازوها	شانه‌ها
.۰/۰۸	۱/۲۰-۳/۲۸	۲/۰۱	پوسچر نامطلوب تنه	آرنج‌ها
<0.0001	۱/۳۷-۳/۷۱	۲/۲۴	سابقه شغلی	
.۰/۰۶	۱/۱۴-۳/۷۲	۲/۱۵	وضعیت بدنی استاتیک	
.۰/۰۸	۱/۰-۵/۶۹	۲/۰۱	پوسچر نامطلوب سر و بازوها	دست‌ها و مچ دست‌ها
.۰/۰۴	۱/۲۱-۲/۰۷	۱/۸۱	سابقه شغلی	
.۰/۰۵	۱/۰-۲/۹۱	۱/۶۹	جنس	
.۰/۰۶	۱/۱۸-۴/۰۸	۲/۱۸	اعمال فشار به وسیله دست‌ها و انگشتان	
.۰/۰۴۵	۱/۰-۶/۷۳	۲/۶۲	تلash فیزیکی شدید	
.۰/۰۶	۱/۱۴-۳/۷۰	۲/۱۴	پوسچر نامطلوب تنه	پشت
.۰/۰۲۸	۱/۰-۶-۲/۸۵	۱/۷۴	پیچش یا خمین در ناتیجه کمر	
.۰/۰۱	۱/۴۱-۴/۵	۲/۴۲	پیچش یا خمین در ناتیجه کمر	کمر
.۰/۰۶	۱/۲۵-۳/۷۵	۲/۱۷	پوسچر نامطلوب تنه	
<0.0001	۱/۱۴-۷/۴۹	۲/۱۴	وضعیت بدنی استاتیک	ران‌ها
.۰/۰۲۵	۱/۰-۶-۲/۳۳	۱/۵۷	سابقه شغلی	
.۰/۰۲	۱/۱۲-۴/۰۸	۱/۰۹	سابقه شغلی	زانوها
.۰/۰۲۸	۱/۰-۲-۲/۱۷	۱/۱۴۹	وضعیت بدنی استاتیک	
<0.0001	۱/۶۷-۴/۲۴	۲/۶۶	پیچش یا خمین در ناتیجه کمر	پaha و قوزک پaha
.۰/۰۲۴	۱/۱۸-۲/۳۰	۱/۵۶	وضعیت بدنی استاتیک	

جدول ۴- شیوع عالیم اختلالات اسکلتی- عضلانی در نواحی گوناگون بدن پرستاران مورد مطالعه در طی ۱۲ ماه گذشته بر اساس سطوح فشارهای فیزیکی و روانی (N=۶۴۱).

ناحیه بدن	فشارهای فیزیکی				فشارهای روانی			
	پایین متوسط*	بالا	پایین**	بالا***	p	پایین	p	بالا
گردن	۴۷ (%۲۶/۹)	۱۷۳ (%۴۰/۵)	۷۷ (%۸۳/۹)	۱۴۳ (%۳۷/۷)	>۰/۰۵	۰/۰۲	>۰/۰۵	۱۵۶ (%۴۲/۴)
شانهها	۵۶ (%۲۱/۵)	۱۹۳ (%۴۳/۹)	۸۴ (%۳۶/۴)	۷۱ (%۱۷/۹)	>۰/۰۵	۰/۰۴	>۰/۰۵	۴۱ (%۱۸/۱)
ازرجحه	۲۱ (%۱۱/۹)	۸۹ (%۲۰/۱)	۴۱ (%۳۶/۱)	۱۵۵ (%۴۰/۷)	>۰/۰۵	۰/۰۱۵	>۰/۰۵	۱۰۶ (%۴۶/۳)
دستها و مچ دستها	۵۴ (%۳۰/۰)	۱۹۰ (%۴۳/۱)	۸۹ (%۳۷/۱)	۱۱۳ (%۴۵/۲)	>۰/۰۵	>۰/۰۵	>۰/۰۵	۲۱ (%۴۸/۶)
پشت	۷۶ (%۲۲/۷)	۲۱ (%۴۸/۶)	۱۰۶ (%۴۶/۳)	۲۱۹ (%۵۶/۰)	>۰/۰۵	۰/۰۰۳	>۰/۰۵	۱۲۱ (%۵۳/۵)
کمر	۸۰ (%۴۵/۷)	۲۵۸ (%۵۹/۰)	۸۰ (%۴۵/۷)	۱۱۰ (%۲۸/۸)	>۰/۰۵	۰/۰۰۱	>۰/۰۵	۲۰ (%۳۰/۶)
رانها	۳۴ (%۱۹/۵)	۱۴۶ (%۴۳/۸)	۳۴ (%۱۹/۵)	۲۰ (%۵۲/۱)	>۰/۰۵	<۰/۰۰۱	>۰/۰۵	۹۶ (%۴۱/۷)
زانوها	۵۸ (%۲۲/۸)	۲۳۱ (%۵۵/۳)	۵۸ (%۲۲/۸)	۲۰ (%۴۳/۳)	>۰/۰۵	۰/۰۰۱	>۰/۰۵	۱۱۷ (%۴۸/۳)
پاها و قوزک پاها	۷۳ (%۴۰/۸)	۲۴۸ (%۵۶/۵)	۷۳ (%۴۰/۸)	۲۰ (%۴۳/۳)	>۰/۰۵	>۰/۰۵	>۰/۰۵	۱۱۷ (%۴۸/۳)

* آزمون کای دو جهت تعیین معنادار بودن اختلاف شیوع عالیم بین دو گروه فشارهای پایین- متوسط و بالا
** آزمون کای دو جهت تعیین معنادار بودن اختلاف شیوع عالیم بین دو گروه فشارهای پایین و بالا
† امتیاز -۹
‡ امتیاز -۱۲
+++ آزمون کای دو جهت تعیین معنادار بودن اختلاف شیوع عالیم بین دو گروه فشارهای پایین و بالا
**** امتیاز -۵
** امتیاز -۸

بحث

(الف) شیوع عالیم MSDs: نتایج تحقیق نشان داد که عالیم MSDs در بین پرستاران از شیوع بالایی برخوردار است. در مجموع طی ۱۲ ماه گذشته، $\frac{۸۴}{۶۴۱}$ از پرستاران مورد مطالعه عالیم این اختلالات را در یک یا چند ناحیه از دستگاه اسکلتی- عضلانی بدن خود تجربه کرده‌اند. کمر درد، شایع‌ترین ناراحتی اسکلتی- عضلانی در بین پرستاران مورد مطالعه بوده است ($\frac{۵۴}{۶۴۱}$). این یافته با یافته‌های دیگر محققان مطابقت دارد (۸ و ۹).

مقایسه نتایج این مطالعه با نتایج حاصل از بررسی وضعیت سلامت و بیماری در ایران (۱۷) مشخص کرد که شیوع عالیم MSDs در جامعه مورد مطالعه بیش از شیوع آن در جمعیت عمومی کشور است (جدول ۵).

جدول ۵- مقایسه شیوع محدود عالیم اختلالات اسکلتی- عضلانی در گردن، کمر، پشت و مفاصل بزرگ در پرستاران مورد مطالعه و جمعیت عمومی کشور

ناحیه بدن	شیوع در برتاران		ناحیه بدن
	مورده مطالعه	عمومی کشور	
گردن	%۲۲/۴	%۱۰/۲	گردن
کمر و پشت	%۴۹/۳	%۲۵/۲۹	کمر و پشت
مفاصل بزرگ**	%۶۰/۴	%۲۰	مفاصل بزرگ**

* آزمون نسبت‌ها ** شامل شانه‌ها، آرنج‌ها، مچ دست‌ها، زانوها و قوزک پاها

همان‌گونه که در جدول ۵ مشاهده می‌شود، اختلاف در هر سه ناحیه ذکر شده قابل توجه بوده و از دیدگاه آماری معنادار می‌باشد ($p<0/0001$). بنابراین می‌توان چنین گفت که شغل پرستاری می‌تواند به عنوان شغلی که ریسک ابتلا به MSDs در آن بالاست مطرح باشد و از این‌رو، پیشگیری از وقوع این اختلالات در پرستاران و حذف فاکتورهای فیزیکی با اثری قوی

مربوطه می‌باشد مورد توجه قرار گیرد. این یافته با یافته‌های مطالعات دیگری که در این زمینه انجام شده است در توافق است (۲ و ۹-۱۶ و ۱۸).

(ب) عوامل مؤثر در وقوع عالیم MSDs: آزمون‌های رگرسیون لجستیک چندگانه نشان دادند که وقوع عالیم MSDs در نواحی گوناگون بدن پرستاران با فشارهای فیزیکی شامل بلند کردن و حمل بارهای سنگین، پوسچر نامطلوب، وضعیت استاتیک، اعمال نیرو به وسیله دست و انگشتان و تلاش فیزیکی شدید، ارتباط معنادار دارد (جدول ۳). در میان فشارهای فیزیکی مورد مطالعه در این تحقیق، پوسچر نامطلوب، متدائل‌ترین و مؤثرترین عامل مرتبط با عالیم MSDs در نواحی مختلف بدن می‌باشد (گستره نسبت برتری $2/66-2/17$). این یافته با یافته‌های سایر محققان در توافق است (۶ و ۱۹). مطالعات بیومکانیکی انجام شده بر روی نیرو و فشارهای وارده بر ساختار بیومکانیکی بدن، خطر پوسچر نامطلوب اندام یا بدن و فعالیت‌هایی نظیر حمل و جابجایی بیمار را نشان داده‌اند (۱۶).

از آنجا که هیچ فاکتور مرتبط با فشارهای روانی در مدل‌های رگرسیون باقی نماندند (جدول ۳)، چنین به نظر می‌رسد که در پرستاران مورد مطالعه، شیوع MSDs با فشارهای روانی دارای ارتباط معنادار نمی‌باشد. البته کر^۱ و همکاران (۲۰۱۰) اظهار داشته‌اند هنگامی که فشارهای فیزیکی وارد مدل رگرسیون کمردرد می‌شوند، اثر فشارهای روانی آشکار نمی‌شود (۲۰). در این تحقیق نیز ممکن است علت باقی نماندن فاکتورهای روانی در مدل‌های رگرسیون، وجود فاکتورهای فیزیکی با اثری قوی

¹ Kerr

فشارهای فیزیکی شغلی بر وقوع MSDs را مشخص ساخت. ارتباطی میان فشارهای روانی شغلی و وقوع MSDs ملاحظه نگردید. در میان عوامل گوناگون فشارهای فیزیکی که در این تحقیق مورد مطالعه قرار گرفتند، پوسچر نامطلوب هنگام کار، متداول‌ترین و مؤثرترین فاکتور مرتبط با MSDs بود. بر اساس یافته‌های تحقیق می‌توان چنین نتیجه‌گیری کرد که هرگونه برنامه مداخله‌ای جهت پیشگیری یا کاهش وقوع در میان پرستاران مورد مطالعه می‌باشد بر کاهش فشارهای فیزیکی بهویژه کاهش تنش‌های وضعیتی ناشی از پوسچر نامطلوب هنگام کار متمنکز شود.

تشکر و قدردانی

این تحقیق با حمایت مالی دانشگاه علوم پزشکی شیراز انجام شده است.

References

- 1- Shahnavaz H. Workplace injuries in the developing countries. *Ergonomics* 1987; 30(2): 397-404.
- 2- Smith DR, Sato M, Miyajima T, et al. Musculoskeletal disorders self-reported by female nursing students in central Japan: a complete cross-sectional survey. *Int J Nurs Stud* 2003; 40: 725-729.
- 3- Maul A, Laubli T, Klipstein A, et al. Course of low back pain among nurses: a longitudinal study across eight years. *Occup Environ Med* 2003; 60: 497-503.
- 4- Bernard B. Musculoskeletal disorders and workplace factors: A critical review of epidemiologic evidence for work-related musculoskeletal disorders of the neck, upper extremity, and low back. Washington, DC: U.S. Government Printing Office; 1997: viii-xiii.
- 5- Weiser S. Psychosocial aspects of occupational musculoskeletal disorders. In: Nordin M, Andersson GBJ, Pope MH (eds.). *Musculoskeletal disorders in the workplace: Principles and practice*. St Louis, Mo, USA: Mosby-Year Book; 1997: 51-61.
- 6- Trinkoff AM, Lipscomb JA, Geiger-Brown J, et al. Perceived physical demands and reported musculoskeletal problems in registered nurses. *Am J Prev Med* 2003; 24(30): 270-275.
- 7- Menzel NN, Brooks SM, Bernard TE, et al. The physical workload of nursing personnel: association with musculoskeletal discomfort. *Int J Nurs Stud* 2004; 41: 859-867.
- 8- Smedley J, Egger P, Cooper C, et al. Manual handling activities and risk of low back pain in nurses. *Occup Environ Med* 1995; 52: 160-163.
- 9- Engels JA, van der Gulden JW, Senden TF, et al. Work related risk factors for musculoskeletal complaints in the nursing profession: results of a questionnaire survey. *Occup Environ Med* 1996; 53: 636-641.
- 10- Engels JA, Landeweerd JA, Kant Y. An OWAS-based analysis of nurses' working postures. *Ergonomics* 1994; 37(5): 909-919.
- 11- Kuorinka I, Jonsson B, Kilbom A, et al. Standardized Nordic Questionnaires for the analysis of musculoskeletal symptoms. *Appl Ergon* 1987; 18(3): 233-237.
- 12- Karasek RA. Job Content Questionnaire and user's guide. Lowell, MA: Department of Work Environment, University of Massachusetts; 1985.
- 13- Karasek RA, Brisson C, Kawakami N, et al. The Job Content Questionnaire (JCQ): an instrument for internationally comparative assessments of psychosocial characteristics. *J Occup Health Psychol* 1998; 3(4): 322-355.
- 14- Colin D. Beginning research in psychology: A practical guide to research methods and statistics. Blackwell, Oxford; 1995: 126- 130.
- 15- چوبینه ع. ارایه مدل ارگونومیک ایستگاه کار قالبافی با تأکید بر وضعیت بدنی مناسب، بر پایه بررسی میدانی و مداخله‌های آزمایشگاهی پایان‌نامه برای دریافت درجه دکترای تحصیلی در رشته بهداشت حرفاخی. تهران: دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران؛ ۸۳-۱۳۸۲.
- 16- Hignett S. Postural analysis of nursing work. *Appl Ergon* 1996; 27(3): 171-176.
- 17- مرکز ملی تحقیقات علوم پزشکی کشور. بررسی سلامت و بیماری در ایران: کل کشوار. تهران: وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، معاونت پژوهشی؛ ۱۳۸۰: ۵۶-۴۲.
- 18- Ando S, Yuichiro O, Shimaoka M, et al. Associations of self-estimated workloads with musculoskeletal symptoms among hospital nurses. *Occup Environ Med* 2000; 57: 211-216.
- 19- Punnett L, Fine LJ, Keyserling WM, et al. Shoulder disorders and postural stress in automobile assembly work. *Scand J Work Environ Health* 2000; 26: 283-91.
- 20- Kerr MS, Frank JW, Shannon HS, et al. Biomechanical and psychological risk factors for low back pain at work. *Am J Public Health* 2001; 91: 1069-1075.

در مدل‌ها باشد. از آنجا که آزمون‌های آماری از یک سو ارتباطی معنادار میان سطح مواجهه با فشارهای فیزیکی و میزان شیوع MSDs را تأیید کردند و از سویی دیگر عدم ارتباط میان سطح مواجهه با فشارهای روانی و میزان شیوع MSDs را نشان دادند (جدول ۴). بدین ترتیب می‌توان چنین گفت که نتایج آزمون‌های آماری ارایه شده در جدول ۳ و ۴ سازگار بوده و هر دو نقش فشارهای فیزیکی را تأیید و نقش فشارهای روانی را رد می‌کنند.

(ج) اعتبار روش جمع‌آوری داده‌ها: نتایج مربوط به اعتبارسنجی روش جمع‌آوری داده‌ها نشان داد که ضریب همبستگی کل برای پاسخ‌های ارایه شده در دو نوبت برابر با ۰/۸۰ است (p < ۰/۰۰۰). که نشان دهنده همبستگی بسیار قوی بوده (۱۴) و از این‌رو، مقداری قابل قبول می‌باشد.

نتیجه‌گیری

نتایج این تحقیق نشان داد MSDs در میان پرستاران مورد مطالعه، شیوع بالایی دارد. همچنین، نتایج این مطالعه اهمیت